

Sv. Alberta draudzes ziņas

2010. gada Septembris * Nr. 35

Dārgie draudzes ticīgie!

Jēzus nāca pie muitniekiem un grēciniekiem un visi Viņā klausījās (Lk 15, 1).

Šajā laikā, kad mūsu sabiedrībā valda zināma kurnēšana un neapmierinātība ar pastāvošo iekārtu, kristieši ir aicināti nenolaist savas rokas un uzņemties atbildību par to, kas mēs esam, ko darām un uz

kurieni dodamies. Esam aicināti uzņemties atbildību par pastāvošo kārtību, iesaistoties sabiedriskajā dzīvē. Daudziem mūsu tautas dēliem un meitām nav vairs vēlēšanās uzņemties atbildību par mūsu tēvu zemi un tās īpašumu, un viņi ir devušies trimdā līdzīgi kā pazudušais dēls. Mēs kā ticīgi cilvēki nedrīkstam bezpalīdzīgi nolūkoties uz šo situāciju. Mums ir jābūt atbildīgiem par mūsu dēlu un meitu nākotni. Tāpēc, *ka Debesīs būs lielāks prieks par vienu grēcinieku, nekā deviņdesmit deviņiem taisnīgajiem, kam atgriešanās nav vajadzīga (sal. Lk 15, 7).*

Mūsu jaunais arhibīskaps aicina skatīties nākotnē ar cerību un meklēt jaunus risinājumus, kas nāks par labu Latvijas garīgajai atdzimšanai. Cik tas labi saskan ar līdziību par pazudušo dēlu, kas meklē atgriešanos uz tēva mājām! Arī mēs visi šodien esam aicināti meklēt jaunu identitāti, uz kuru mūs aicina Baznīcas tēvi, lai visu atjaunotu Kristū. Ja mēs, kristieši,

jūtamies kā pazudušas avis vai dēli, kas pamet sava tēva mājas – Baznīcu, tad aicinājums atgriezties ir aicinājums apzināties savu cieņu. Saņemot tēva skūpstu, vislabākās drēbes un gredzenu rokā, kas ir mūsu Dieva bērnu statuss. Katru reizi, kad pieņemam sakramentus – kad vienojamies ar Kristu Svētajā Komūnijā, tiekam šķīstīti grēksūdzē, – mēs saņemam šīs dāvanas, ko Debesu Tēvs dod saviem bērniem. Daudzi par to ir aizmirsuši un noniecina gan Dieva baušļus, gan Baznīcas mācību, neredz arī iemeslu pievienoties draudzei un kalpot Baznīcā, kaut gan paši sevi uzskata par ticīgiem cilvēkiem. Pazudušā dēla sindroms, ko redzam mūsu sabiedrībā, ir aicinājums uz atgriešanos arī mums pašiem. Izlīgt ar Dievu un tuvāko nozīmē mesties Tēva apskāvienos un pieņemt otru brāli nekurnot, pat ja viņš ir smagi grēkojis.

23. septembrī pieminam svēto

tēvu Pio, kurš Baznīcā pazīstams kā mistiķis, Kristus liecinieks un Kristus brūču jeb stigmātu nēsātājs. Varam jautāt līdzīgi viņam: „Tēvs, kā lai pavairoju savu mīlestību?” Atbilde: „Izpildi savu pienākumu apzinīgi, ar taisnīgu nodomu un ievērojot Kunga likumu. Ja tā rīkosies un būsi neatlaidīgs, tu pieaugsi mīlestībā.” (LdP, 91). Šajā atbildē redzam iespēju arī savai garīgajai izaugsmei un sevis pilnveidošanai. Vēl labāk iepazīt svētā tēva Pio domas varēsim jaunajā grāmatā „Svētais tēvs Pio – Kirēnes Sīmanis visiem”, kuru viņa piemiņas dienā klajā laidīs izdevniecība *Kalla Raksti*. Tēvs Pio ir 20.gs. izcilākais un zināmākais kapucīnu ordeņa sv. Franciska sekotājs un vienīgais zināmais priesteris, kurš nesis Kristus brūces miesā, veltot savas ciešanas par grēcinieku atgriešanos un ticīgās tautas garīgo atjaunotni.

tēvs Krišjānis

Vienotības nometne Priedainē 2010. gada 23. – 25. jūnijā

Mēs dzīvojam kā ģimene, kā vienotības cilts, kā brīvi dzīves bērni, kā laimes nesēji, kā ģimene, kas vienotībā jūt ikkatra biedra plecu, kas mīlestībā dod no sevis daļu citam.

Mēs tuvu bijām Zemei, kas Māte mums un barotāj', un māsai Saulei, brālim Vējam, un tuvu bijām viens pie otra, cik tuvu vien mēs spējam būt, lai justu otra siltumu, kas tonakt neredzami lija

pār katru dzīvu radību.

Tas zemes ātri aizslīdošais laiks bij' netveramas jēgas pārpilns, caur slavas dziesmām, laudēm, vesperēm, tik smalki vibrēdams ap mums kā starpnieks Debesīm un Zemei, mums pieskārs ar Svētību.

Laiks it kā stāvošais uz vietas un tomēr ātri skrienošais, bij' tikai neaizmirstams mirklis, ko skāra tālā mūžība,

tā bija zvaigžņu gaismā rokokā pavadītā nakts, kas vienoja mūs klusā, tik trausli maigā lūgšanā: tā atvieglāja dzīvju nass, tā lika saplūst tuvībā.

Un rītausmā piejūras krastā mēs liecinieki bijām tam, kā rodas jauna diena un piepildās ar dzīvību, un iegūst jaunu elpu, un lēnu kustību, kā Dieva varenajā spēkā mums uzticētā pasaulē viss piedzimst it no jauna un iesāk ritumu.

Un mūsu sirdis gavilēs ar Dievu sarunājās: ikkatrā spertā solī un katrā kustībā, ikkatrā acu skatā un elpas vilcienā, ikkatrā vārdā teiktā un arī klusumā, un visa mūsu esība bij' tērpta gaišumā: un tika dota Gaisma un Gara dzīvība, jo visiem mūsu darbiem bij' Svēta vadība.

Tādiem vārdiem varētu raksturot *Svētā Franciska draugu telšu dienas*, kuras norisinājās Priedainē 2010. gada 23. – 25. jūnijā. Tie bija patiesi vienotības svētki. Cilvēki apvienojās, lai godinātu Jāni Kristītāju un tuvāk iepazītos ar vienu no ievērojamākajiem svētajiem - sv. Francisku no Asīzes. Neskatoties uz to, ka šie baznīcas

svētki sakrīt ar latviešu tautā tradicionāli svinamo Jāņu nakti, ticīgo atsaucība skaidri parādīja šādu organizatorisko notikumu nepieciešamību un cilvēku tieksmi pēc tīriem un neizkropļotiem ideāliem.

Vienotā garīgā un sadzīviskā kopābūšana, kā arī meistarīgi izdomātās sportiskās orientēšanās sacensības, kuras bija tendētas uz pilnīgi savā starpā nepazīstamu cilvēku saliedētību caur grūtību pārvarēšanu, šajā īsajā laika periodā atspoguļoja nometnes viesu sirds atvērtību un cilvēkmīlestību. Pasākuma veiksmīgā norise ne mirkli neatstāja vietu garlaicībai un, pateicoties dalībnieku aktivitātei un drosmei iesaistīties nometnes procesā, telšu pilsētiņas programma vēl jo vairāk uzplauka savā krāšņumā, izveidojot šo samērā nelielo cilvēku grupu par īstenu ticīgo kopienu.

Ļoti pozitīvi un augsti vērtējamais bija garīgās mācības nodarbības. Uz kopējo svinību fona, mijoties izklaidei un priestera konferencēm, tās it īpaši likās spilgtas un jo vairāk aktuālas. Rīgas Svētā Alberta Romas katoļu baznīcas prāvesta Krišjāņa Damberga (OFMCap) vadībā priekš pilnā atmosfērā tika apskatīti Sv. Franciska ordeņa tradīciju pirmsākumi un tā ticības pamati ne tikai teorijā, bet arī praksē. Klausoties īstenā kapucīnu mūku pārstāvja

vārdos, izklāstītais materiāls bija jo īpaši atmiņā paliekošs.

Cik ļoti aizkustināja un katram nometnes dalībniekam lika sajust sevi par Zemes pilsoni brīvā dabā notikušie nakts un dienas dievkalpojumi. Raksturīgās Mises neraksturīgos apstākļos lika apjaust patiesu Baznīcu kā institūciju pašā sabiedrībā un cilvēku sirdīs. Šo sajūtu vēl jo vairāk padziļināja Rīgas Svētā Jēkaba Katedrāles priesteris Ilmārs Tolstova uzrunājošais sprediķis par cilvēku nozīmi dažādu dzīves apstākļu virpulī un personības apzināšanos dotajā vidē attiecībā uz Dieva plānu. Tieši šis uzsvars, kas likts uz Dieva plāna nozīmi cilvēku dzīvju ritumos, jo dziļāk nometnes dalībniekiem lika aizdomāties par Latvijas tautas izvēlētajām prioritātēm svētku dienās.

Sv. Franciska draugu telšu dienas, kuras jau ar savām pirmajām pastāvēšanas minūtēm pierādī-

ja savu nepieciešamību un dzīvotspēju, pulcināja vairāk kā pussimts ticīgo ar nodomu pielūgt Dzīvo Dievu. Šī ticībā sakņotā izvēle dot priekšroku dzīvībai ir patiesa motivācija mūsu valsts nākotnei, un ir jāizsaka liela pateicība nometnes rīkotājiem, kuru uzņēmība un pašreizējā kalpošana ļāva viesiem piedzīvot neaizmirstamus svinīgus brīžus. Un ar pārliecību jāsaka, ka šī pirmā reize ir likusi stingrus pamatus jaunai ilgi dzīvotspējīgai svētku tradīcijai, kas ik gadu pulcinās aizvien vairāk ticīgo cilvēku, stiprinot vienotās lūgšanas spēku.

395 145 soļi tuvāk Dievam

*Svētceļnieku pārdomas par
svētceļojumu*

Kurp ved katra cilvēka dzīves ceļš? Tāds ir bieži uzdots retoriskais jautājums, uz kuru ir šķietami viegla atbilde, tomēr cilvēku prātos tas paliek tikpat kā neapjausts. Ik dienas mēs sākam no jauna vai turpinām jau iesākto, taču ikvienam no mums jāatzīst, ka kādā no

dzīves posmiem piedzīvojam brīžus, kuri nes pārmaiņas.

Daudziem ticīgiem par tādu mirkli kļūst svētceļojums, kuru arī šogad klātbūtnē vai domās izdzīvoja mūsu Rīgas svētā Alberta draudze. Svētceļojums uz Aglonu – īss laika sprīdis. Drīzāk to var nosaukt par vienas nepārtrauktās elpas, dziļās meditācijas, lūgšanu, klusuma un ieklausīšanās laiku. Neiedziļinoties ieskatoties statistiskā, tas kļūst par vienkāršu ceļu, kurš ilga 12 dienas, tika noiet 395 145 soļi un kopumā iešanai tika veltītas 57 stundas. Ko īsti izsaka šie skaitļi? 395 145 soļi tuvāk Dievam, taču, ja saprot, pieņem un rūpīgi pārdomā svētceļojuma moto: „Tev ir zināmi visi mani ceļi”, 139. psalma vārdi katru soli pārvērta pašā gribas dzīvē, bet gan iekšēji atsaucoties Kunga aicinājumam sastapt un pieņemt tieši man sagatavoto.

Skaļām un gaviļējošām dziesmām aizsācies ceļš jo klusāks kļūva no dienas dienā, pārvēršoties iekšēji intīmā dialogā, kur nebija vietas vairs ne rutīnai, ne ikdieniš-

ķai kņadai, un tajā Tu, kā būtība un jēga, bez vārdiem tiki uzklauts, bet bēdas, asaras un sāpes, smiekli, prieks un gaviles bija kā liecība un skaidri saprotama zīme tam, ka tevi uzrunā.

Svētceļojums – tikšanās! Došanas, uzticēšanās un Svētā pieskāriena brīdis, kurā katrs spēja paņemt proporcionāli savas ticības lielumam. Katra kustība sevī nesa no sākuma tik neizprastu smagumu, kas vēlāk pārtapa skaidrā apziņā par katram savas dzīves nastas uzticēšanu. Šķiet lieki bija meklēt kompromisu, jo nešana jau nevar sastāvēt no pusēm, jo „jā” un „nē” – tie nevar abi būt reizē. Ja saprot šo, tad sirdī saprot paklausību, kas nozīmē ne tikai lūdzot ņemt, bet arī veltīt sevi.

Kad 280 kilometri ir palikuši aiz muguras, patiesi ir sagaidīta un nosvinēta Marijas Debesbraukšanas svētku diena Aglonā, esi at-

griezies mājās un atsācis ikdienas dzīvi, neviļus atskaties atpakaļ un saproti: 2010. gada 2. augusta rīts, iesākdamies ar svētceļnieku Misi, baznīcas zvaniem pavadot ticīgos tālā ceļā, bija tas lūzuma punkts, kurš daudzu cilvēku sirdīs lika sākties jaunam ceļam. Tas nebeidzās līdz ar 15. augusta svētkiem, bet pārtapa par liela, šķēršļu pilna atzara sākumu, kurš jau šodien daudzas pieņemtās un ierastās lietas ir atstājis pagātnē.

Marina

*****

Šogad svētceļojuma sauklis bija „*Tev zināmi visi mani ceļi*” (Ps 139, 3). No Rīgas izgājām saulainajā 2. augusta rītā. Pirms izešanas tika svinēta svētceļnieku Sv. Mise, kurā arī jaunieši no svētceļnieku grupas ņēma aktīvu dalību gan dziedot, gan lasot lasījumus un izsakot savus lūgumus. Pēc Mises tika saņemta priesterā svētība un grupa policistu pavadībā, dziedot dziesmas, devās ceļā.

Katru dienu ceļā lūdzāties Rožukronī, kur katram bija dota iespēja vadīt lūgšanu. Aktuāls bija arī „Dvēseļu izkopšanas radio”, kurā ar dziesmām slavējām Dievu

un Dievmāti. Radio pārraidēs tika atvērta gan klasiskā lādīte, gan arī popdziesmu lādīte. Ar radio starpniecību svētceļnieki varēja nodot viens otram sveicienus. Tika veiktas dažādas aptaujas un apskati, piemēram, aktuālāko svētceļnieku apavu apskats. Gan radio pārraižu laikā, gan tāpat - ejot un runājoties, svētceļniekiem bija dota iespēja iepazīt vienam otru.

Katru dienu lasījām Lūkasa Evaņģēliju no Svētajiem Rakstiem un pēc tam pavadījām stundu klusumā, lai varētu to pārdomāt un veltītu laiku sarunai ar Dievu.

Šīs 11 dienas kopā, plecu pie pleca, gājām 43 cilvēki. Bijām ļoti saliedēta grupa. Gājām viens otram palīgā, kad bija jāapkopj tulznas uz pēdām. Mainījāmies ar apaviem, lai padarītu viens otram vieglāku ceļu. Arī ar dēlēm un ērcēm galā tikām kopīgi. Kad bija pārāk karsti, steidzām viens otru atveldzēt, uzlejot kādu aukstāku

ūdēns lāsi.

Savās emocijās un pārdomās varējām dalīties, tās ierakstot kopīgajā grupas svētceļnieku dienasgrāmatā.

Atklājām arī jaunas skaņas slavētāju grupā – ģitārai pievienojās arī klarnetes skaņas. Tas padarīja slavēšanu vēl skaistāku un emocionālāku.

Ilggadējie svētceļnieki atzīst, ka šis svētceļojums esot bijis īpašs un to atcerēšoties ilgi jo ilgi. Šogad svētceļojums esot bijis gan fiziski, gan garīgi grūtāks nekā citus gadus, bet grūtības tika mazinātas atrodoties tik saliedētā grupā, kur katrs ar savu smaidu spēja palīdzēt. Un visspilgtāk svētceļniekiem atmiņā paliks nakts gājiens ar lāpām. Izgājām 22:30 no Špoģiem, lai dotos uz Aglonu. Tas visiem bija ļoti emocionāls pārdzīvojums,

līdz šim nepiedzīvotas emocijas, prieks par skaisto, zvaigžņoto debesi, ko varējām vērot. Protams, bija arī ļoti grūti iet, jo pa dienu nebijām atpūtušies, tāpēc bija jāpārvar arī katram individuāli savas grūtības, kuras mēs blakusgājēji mēģinājām atvieglot, paņemot viens otru pie rokas, vai nesot citu somas. Tā, kopīgi visu nakti ejot, lūdzoties Rožukroni, dziedot slavas dziesmas un beigās arī stundu dziesmas, 13. augustā 6:11 no rīta iegājām Aglonā! Saullēkts tajā rītā bija īpaši skaists! Visas grūtības, sāpes un nogurums tika aizmirsts priekā par sasniegto galamērķi un bija gandarījums par paveikto!

Vēlos pateikt paldies visiem, kuri palīdzēja organizēt šo svētceļojumu, un visiem, kuri gāja!

Anda Dubra

Ir vērts piedzimt no jauna (sal. Jņ 3, 3)

Vajadzība nemitīgi atgriezties ir ierakstīta mūsu dzīvē. Ikreiz, kad piedzīvojam mūsu vājības, pirmsdzimtā grēka sekas, noslieci uz ļauno, aicinājums: „tev vajag piedzimt no jauna” (sal. Jņ 3, 3) atrod mūsos savu pamatojumu.

Pirmsdzimtā grēka ietekmē mums ir nosliece apslēpt patiesību

pašiem par sevi un veidot nepatiesu gan sevis, gan Dieva attēlu. Paskatīties pašam uz sevi patiesībā ir iespējams tikai pateicoties Dieva žēlastībai, kas uzrunā mūs caur sirdsapziņas nemieru. Šādā veidā Dievs atgādina par likumīgām tiesībām uz cilvēka sirdi un liek atcerēties par mūsu dzīves mērķi. Bieži

Viņš to dara it kā caur nejaušiem notikumiem, bet patiesībā tie liek mums apstāties un padomāt par mūsu darbības, mūsu vēlmju jēgu un mērķi. Esot grēka stāvoklī vai neuzticībā – mēs to neredzam. Mēs pamānām tikai nemiera un iekšējās nesaskaņas radītās sāpes.

Virziena maiņa

Atgriešanās process ir Svētā Gara, kas darbojas pie tā, lai mēs ietu jaunu dzīves ceļu un kļūtu arvien līdzīgāki Jēzum Kristum, dāvana. Mēs esam radīti svētumam un tas ir mūsu būtības mērķis. Lai to realizētu, Dievs ir devis mums dabiskas un žēlastības dāvanas, kā arī ir ielicis mūsos savu līdzību. Viņš mūs apzīmogoja ar zīmi, kura nemitīgi atsaucas uz mūsu saprātu, pieprasot, lai mēs kļūtu līdzīgi tam „attēlam”, kas ir ielikts mūsu būtības dziļumos: „Ja mēs dzīvojam Garā, tad arī piemērosimies Garam” (*Gal 5, 25*).

Svētais Gars sadarbojas ar mums caur garīgām spējām: prātu un gribu. Viņš dod jūtu, domu un

gribas kustību iekšējās atpazīšanas žēlastību, lai Viņa vadīti mēs varētu sevī veidot Jēzus Kristus attēlu. Viņa darbība virzās tā, lai mēs ar pilnu apziņu pieņemtu to, ka esam Dieva bērni, un vienlaicīgi ar to brīvību no grēka un aicinājumu kļūt par cilvēkiem pēc Dieva līdzības. Viņš rūpējas par mūsu saiti ar Radītāju, tādēļ nemitīgi mums paziņo Viņa Vārdu un lūdzas mūsos, lai mēs spētu to pieņemt un ļautu Viņam mūs pārveidot.

Patiesība atbrīvo

Svētais Gars atver mūs uz Dieva Vārdu, aicina klausīties, saprast to un pieņemt ar sirdi un prātu. Dieva Vārda gaismā mēs esam spējīgi saprast un pieņemt patiesību par sevi.

Dziļa sevis un savas grēcības iepazīšana Dievā ir atgriešanās augļa atslēga. Kamēr mēs savas spējas atzīsim par pietiekošām, lai kļūtu pilnīgāki, un pazemībā nepieņemsim savu grēcību – mēs nepadziļināsim savas attiecības ar Dievu caur mīlestību un žēlastību. Ar savām spējām mēs varam izveidot tikai viltotu garīgumu, kas sevi paaugstina Dieva un cilvēku priekšā, vienlaicīgi pakļaujoties kārdinājumam šo ceļu uzspiest citiem. Šāda nostāja noved līdz lepniecībai, pie tolerances trūkuma un cilvēku nosodīšanas pēc sava mēra. Starp citu, tieši šī iemesla dēļ piekrišana uz sevis dziļāku iepazī-

šanu ir fundaments, lai būtu iespējama pilnīga atgriešanās un sadarbība ar Svēto Garu. Viņš ievada Kristus Krusta noslēpumā, kurā iepazīstam gan cilvēciskā grēka nekrietnības dziļumu, gan Dieva žēlsirdības lielumu.

Svētais Gars savā mīlestībā noliecas pār mums un rūpēs par mums atklāj mums grēka patiesību, lai mūs atbrīvotu un piepildītu ar patiesu laimi. Atļausim Viņam mainīt mūsu sirdis un nebaidīsimies, un tad ieraudzīsim, ko Viņš var izdarīt mūsu dzīvē citu cilvēku labā.

Uzticība Svētajam Garam apbalvo

Uzticība Svētajam Garam izpaužas sirds pazemībā Dieva un tuvāko priekšā, paklausībā Dieva gribai, kas ir izteikta baušļos, Dieva Vārdā un sirdsapziņas balsī, kā arī personīgā lūgšanā un tajā, ka atzīstam Jēzu Kristu par Kungu un Pestītāju. Cilvēks, kas ir uzticīgs Svētā Gara vadībai, savas dzīves centrā liek Dievu, klausās Viņa Vārdu, izpilda to un visu savu cerību saliek Viņā. Visā, ko viņš dara, kas viņš ir un kas viņam pieder, viņš atdod godu Dievam. Attiecībā uz tuvākmīlestību – savu dzīvi viņš sakārto tā, lai būtu spējīgs atspoguļot šo mīlestību attiecībā uz otru cilvēku. Šī mīlestība atspoguļojas izrādītajā pacietībā, piedošanā, kalpošanā un priekā par to labo, ko viņš veic. Tāds cilvēks ir

Dieva gods un Viņa mīlestības ieraugs pasaulē. Vienotība ar Dievu rada viņa sirdī un attiecībās ar tuvāko mieru. Ar savu attieksmi pret citiem un pieeju sarežģītu situāciju atrisināšanā viņš ienes pilnīgu palāvību uz Dievu, kurai seko miers un prieks.

Uzticību Svētajam Garam var atpazīt pēc tādiem augļiem kā: mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labvēlība, uzticība, lēnprātība, savaldība (sal. *Gal* 5, 22-23). Lūgsim Svētajam Garam šos augļus, lai mēs kļūtu par Viņa lieciniekiem ikvienam cilvēkam, kuru Dievs liks mums sastapt mūsu dzīves ceļā.

Svētais Gars ir visdārgākā dāvana mūsu dzīvei. Viņš iesaistās dialogā ar mums, piepilda mūs ar savām dāvanām, aicina sadarbīties, ieņemot atvērtības un uzticības nostāju. Atvērtība ir piekrišanas izteiksme tam, lai Dieva darbība varētu aizsniegt mūsu dzīvi un to izmainīt. Tas ir iespējams tikai tad, kad vēlamies visā pilnībā iepazīt dāsnās Dieva bagātības mūsos, pieņemot tās ar pateicību un atbildēt uz tām ar mīlestību.

Uzticīga mūsu apdāvināšana ir Svētā Gara veidots aizsargtornis garīgajā cīņā un spēks, lai pieņemtu jaunās piedzimšanas žēlastību un varētu iet pa pilnības ceļu.

Neuzticības sekas

Neuzticība var izpausties caur

pateicības trūkumu Dievam par saņemtām dāvanām, kā arī augstprātīgā nostājā attiecībā uz Viņa darbību, sevis mānīšanā aizbildinoties ar to, ka pildu Dieva gribu, sīkumainībā, kura balstās uz to, ka „odus izkāšam un kamieļus aprijam” (sal. Mt 23, 24), kā arī ignorējot Svētā Gara iedvesmas.

Neuzticība Svētajam Garam noved arī pie tā, ka pazūd sirds pazemība un slavēšanas lūgšana. Notiek tā, ka cilvēks kļūst emocionāli uztraukts, sajūt garīgo sausumu, sajūt nepatiku pret citiem vai nogurumu misijas pildīšanā, uz kuru tika paaicināts. Neuzticība izpaužas neiecietībā pret citiem, iekšējā vientulībā, kā arī nejutīgu-

mā attiecībā uz reliģisko prakšu pildīšanu.

Ieaicināsim Svēto Garu, lai Viņš no jauna iededz mūsos harismas un dāvanas, kas paliek iemīdzinātas tikmēr, kamēr nesadarbojamies ar Dieva žēlastību un nesam uzticīgi Dieva vadībai.

Piepūle, kas apvienota ar sakramentālo žēlastību un Dievišķajām dāvanām, kļūs priekš mums par nākošo uzvaru avotu un atgriešanās ceļa augļiem, ceļa, kas tiek saprasts kā sekošana Kristum.

Beata Szymczak-Zienczyk
raksts tulkots no poļu žurnāla

„Szum z Nieba”

tulk. Marika

Draudzes aktivitātes

12.septembrī atsāksies **svētdienas skola bērniem**, kuri vēlas sagatavoties Grēksūdzes un Pirmās Svētās Komūnijas Sakramentiem. Visi laipni aicināti pēc galvenās Svētās Mises plkst. 11.00. Pieteikties pie Ilzes Birznieces tel.: **29264652**.

Svētdienas skola krievu valodā atsāksies **oktobrī**. Pieteikties pie Ņinas Skangales - Začestes tel.: **28315717**.

*****

17.septembris, piektdiena – mūsu draudzē notiks lūgšanas par iekšējo dziedināšanu un atbrīvošanu **pēc Sv. Mises plkst. 18:00** un Vissvētākā Sakramenta adorācijas laikā. Vada:

sv. Sebastiana mājas kalpotāji kopā ar draudzes priesteri. Informācijai zvanīt **Normundam: 20325480**.

*****

Katru svētdienu mūsu draudzē būs Vissvētākā Sakramenta adorācija

pēc Sv. Mises plkst. **9.00** līdz **18.00**. Tādēļ ievietojam pārdomām Guljemo Džakvintas sarakstīto Euharistijas „dekalogu” :

- ♦ Euharistija ir svētuma avots.
- ♦ Jēzus, kas ir klātesošs Euharistijā, nemitējas mums sacīt: „Esiet svēti, jo es esmu svēts.”

- ♦ Pulcēsimies, lai svinētu Euharistisko Upuri, jo tieši no šī Upura izplūst viss svētums.
- ♦ Svētā Komūnija, kuru, ja vien tas iespējams, pieņemam ik dienas, būs mums galvenais pilnības avots.
- ♦ Paildzināta un intensīva pateicības lūgšana pēc Komūnijas pieņemšanas pārveidos mūs Jēzū, kas ir Dieva Svētais.
- ♦ Bieži atsauksim atmiņā un apmeklēsim Euharistisko Jēzu. Tas stiprinās mūsu mīlestību, kas ir svētuma patiesā būtība.
- ♦ Piedalīšanās Vissvētākā Sakramenta adorācijā (reizēm – arī naktīs) ir mūsu upurgatavās mīlestības izpausme.
- ♦ Lai nemitējas pacelties mūsu lūgšana, raidīta Euharistiskajam Jēzum, vispārējās svēttapšanas nodomā.
- ♦ Svētā Komūnija, kuru ik dienas pieņemam, mūs savieno ar dievišķo Upuri Golgātā un pārveido tajā.
- ♦ Mēs lūdzam, lai Vissvētākā Jaunava, kas vispilnīgāk pielūdza Euharistisko Jēzu, modina mūsu sirdīs ilgas pēc svētuma.

*****

Jauniešu Alfa kursi

Jau 7. oktobrī Sv. Alberta draudzē atsāksies Jauniešu Alfa kursi. Šī būs jau ceturrtā reize, kad šie kursi tiek rīkoti Sv. Alberta draudzē. Kursu garīgais vadītājs

ir draudzes prāvests t. Krišjānis. Jauniešu Alfa kursu mērķis ir iepazīstināt jauniešus ar kristietību un parādīt, ka kristietība NAV garlaicīga un ir pat ļoti aktuāla mūsdienu sabiedrībā jauniešu vidū. Kursu ietvaros ir 10 lekcijas, kuru laikā jaunieši var uzzināt ko jaunu par kristietību un pēc tam dalīties un liecināt viens otram par savu dzīvi un to, kā Dievs tajā darbojas. Protams, kā jau jauniešiem, neiztiksim bez mūzikas, "ballītes", kolas un čipsiem. Kursu ietvaros ir arī kopīga nedēļas nogale, kura mums jau kā tradīcija norisinās Jūrmalā. Tās ir trīs dienas, kurās iepazīstam Svēto Garu - spēlēs un sadraudzībā.

Aicinām visus jauniešus vecumā no 13 līdz 19 gadiem jau 7. oktobrī 19:00 atnākt uz Sv. Alberta draudzes Alfa kursu telpām un uzzināt vairāk par Jauniešu Alfū.

Pieteikties, zvanot **Andai** – **26323929**, vai pa e-pastu: andadubra@yahoo.com

Liturgiskais kalendārs

8. septembris, trešdiena – Vissvētākās Jaunavas Marijas dzimšanas svētki.

14. septembris, otrdiena – Svētā Krusta pagodināšanas svētki.

21. septembris, otrdiena – sv. apustuļa un evaņģēlista Mateja

svētki.

23.septembris, ceturtdiena – sv. Piono Pjetrelčīnas piemiņas diena.

29.septembris, trešdiena – sv. Ercenģeļu Miķeļa, Gabriēla un Rafaēla svētki.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 10.00,

Otrdienās: 30 min. pēc Sv. Mises 18.00

Piektdienās: 30 min. pēc Sv. Mises 18.00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 18.45; **otrdienās**

un piektdienās: 7:00 – 9:00 un 16:30 –

19.15; **svētdienās:** 6:30 – 19:00; **obligāti**

svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst.

9.00 līdz 12.00 un no **14.00 līdz 17.00**

piektdienās no plkst. **14.00 līdz 17.00**

Svētdienās un obligāti svinamo Baznīcas
svētku dienās: slēgta.

Prāvests: Krišjānis Dambergs OFMCap,

e-pasts: br.krisjanis@gmail.com

tālr.: **2 677 56 79**;

t.Aldis Ziemelis OFMCap,

tālr.: **2 682 17 74**

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8.00 latviešu valodā

18.00 latviešu valodā

Svētdienās:

8.00 poļu valodā

9.00 latviešu valodā

11.00 (Summa) latviešu valodā

18.00 latviešu valodā (ar ģimenēm un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8.00 latviešu valodā

11.00 (Summa) latviešu valodā

18.00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Maketētāja: Jevgeņija Gaiķena

Teksta korektore: Ruta!

Izdevums ir par ziedojumiem!

ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA KURSUS

PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM